ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΜΕΛΛΙΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΙΜΗΣ ΕΝΟΣ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ

διευθυντὴς τῶν φυλακῶν τοῦ Σίγκ-Σίγκ θεωροῦσε τὸν ἀριθ. 103 ὡς τὸν καλύτερο κατάδικο ἀπ' ὅλους. Ἦταν ἕνας νέος, τριάντα περίπου χρόνων, μὲ συμπαθητικὸ πρόσωπο κι' ἔξυπνα μάτια. Δὲν εἶχε γεννηθῆ ἐγκληματίας. Ἡ ἀτυχίες τῆς ζωῆς τὸν εἶχαν ρίξει μιὰ μέρα στὸν ὑπόκοσμο κι' ἔτσι, ἀνάμεσα στοὺς «γκάγκστερς» συνήθισε σιγὰ-σιγὰ στὶς κλοπές, στοὺς ἐκβιασμούς, στὰ λαθρεμπόρια, στὸ ἔγκλημα.

—Νὰ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ θὰ γίνη τίμιος, ὅταν θὰ βγῆ ἀπὸ τὴ φυλακή, ἔλεγε κάθε τόσο ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν τοῦ Σίγκ-Σίγκ στοὺς ὑπαλλήλους του.

Μὰ ἐκεῖνοι χαμογελοῦσαν εἰρωνικά, δύσπιστοι.

—Εἶνε ἕνας «γκάγκστερ»! τοῦ ἔλεγαν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ συνήθισαν νὰ κερδίζουν εὔκολα τὴ ζωή τους. Μόλις βγῆ ἀπὸ τὴ φυλακή, θὰ ξαναγυρίση στὸν ὑπόκοσμο καὶ θὰ ξαναγίνη «γκάγκστερ»!

Ὁ διευθυντὴς ὅμως δὲν ἔδινε καμμιὰ προσοχὴ στὶς παρατηρήσεις τους. Καταλάβαινε, ὅτι ὁ μόνος ποὺ εἶχε δίκηο ἦταν αὐτός.

Μιὰ μέρα, μάλιστα, κάλεσε τὸν ἀριθ. 103 στὸ γραφεῖο του.

—Ἔχω νὰ σᾶς ἀναγγείλω μιὰ θλιβερὴ εἴδησι, τοῦ εἶπε. Ἡ μητέρα σας εἶνε ἄρρωστη βαρειά... Καταλαβαίνει ὅτι θὰ πεθάνη καὶ σᾶς στέλνει τὴν εὐχή της. Ἡ τελευταία θέλησίς της εἶνε ν' ἀλλάξετε ζωὴ καὶ νὰ γίνετε τίμιος ἄνθρωπος, ὅταν θὰ βγῆτε ἀπὸ τὸ Σίγκ-Σίγκ...

Ὁ 103 ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ δάκρυσε.

—Ἡ μητέρα μου! ψιθύρισε κατάχλωμος.

Καὶ σωριάστηκε σὰν παράλυτος πάνω σὲ μιὰ καρέκλα.

Ὁ διευθυντὴς πῆγε κοντά του κι' ἀκούμπησε τὸ χέρι του στὸν ὦμο του.

—Λοιπόν; τὸν ρώτησε. Τῆς δίνετε τὴν ὑπόσχεσι ὅτι...

—Ναί, ναί... Ἂν μποροῦσε, μάλιστα, ν' ἀκούση τὴ φωνή μου, θὰ μὲ πίστευε!... ἀπάντησε ὁ 103.

—Μὰ μπορεῖ, φτάνει νὰ τὸ θελήσετε...τοῦ εἶπε ὁ διευθυντής.

Ὁ 103 σηκώθηκε ἀπότομα, σὰν ἠλεκτρισμένος.

—Μίστερ Κάρπεντερ, μπορῶ νά...

—Μὰ ναί, ναί...τοῦ ἀπάντησε χαμογελῶντας ὁ διευθυντὴς τοῦ Σίγκ-Σίγκ. Δόστε μου τὸ λόγο τῆς τιμῆς σας ὅτι μεθαύριο τὸ μεσημέρι θὰ ξαναγυρίσετε στὴ φυλακὴ κι' ἐγὼ θὰ σᾶς ἐπιτρέψω, ἀναλαμβάνοντας ὅλη τὴν εὐθύνη, νὰ ξαναγίνετε γιὰ δυὸ μέρες ὁ Τζὰκ Σάρτον καὶ νὰ δῆτε τὴ μητέρα σας. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ κρατήσετε τὸ λόγο σας...

Ὁ 103 κύτταξε τὸν διευθυντὴ στὰ μάτια, μ' ἕνα τίμιο βλέμμα κι' ὕστερα τοῦ ἀπάντησε μὲ σταθερὴ φωνή:

—Σᾶς δίνω τὸ λόγο μου...

—Ὠλ ράϊτ! ἔκανε σοβαρὸς ὁ μίστερ Κάρπεντερ.

Κι' ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ὥρα, ὁ «γκάγκστερ» Τζὰκ Σάρτον βγῆκε ἐλεύθερος ἀπὸ τὶς φυλακὲς τοῦ Σίγκ-Σίγκ.

***

Τὸ ἀπόγευμα τῆς δεύτερης μέρας, ὁ ὑποδιευθυντὴς τῶν φυλακῶν μπῆκε ἀνήσυχος στὸ γραφεῖο τοῦ μίστερ Κάρπεντερ.

—Βάζω στοίχημα 100 δολλάρια, ὅτι δὲν θὰ ξαναγυρίση ὁ Τζὰκ Σάρτον! τοῦ εἶπε.

—Δέχομαι! τοῦ ἀπάντησε ὁ διευθυντής. Γιατὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὁ 103 θὰ κρατήση τὸ λόγο του!..

Μὰ ἡ ὧρες περνοῦσαν κι' ὁ «γκάγκστερ» δὲν φαινόταν. Ὁ μίστερ Κάρπεντερ ἄρχισε νὰ φοβᾶται, ὅτι εἶχε κάνει μιὰ μεγάλη ἀνοησία, ὅταν τὸ βράδυ, ὁ Τζὰκ Σάρτον παρουσιάσθηκε πάλι στὴ φυλακή. Ἦταν χλωμός, μ' ἕνα ἐπίδεσμο στὸ κεφάλι. Τὰ ροῦχα του ἦσαν σκισμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ...

—Τί σᾶς συνέβη; τὸν ρώτησε ὁ διευθυντὴς πιάνοντάς τον ἀπ' τὰ χέρια.

—Ἔπεσα ἀπὸ τὸ τραῖνο κι' ἀναγκάσθηκα νὰ κάνω τὸ μισὸ δρόμο πεζῆ... τοῦ ἀπάντησε ὁ «γκάγκστερ». Σᾶς ζητῶ συγνώμην ποὺ ἄργησα.

—Δὲν πειράζει... ἔκανε ὁ διευθυντής. Κι' ἡ μητέρα σας;

—Βρίσκεται στὰ τελευταῖα της... Μόνο μιὰ ἐγχείρησι ἀπὸ ἕνα μεγάλο γιατρὸ θὰ μποροῦσε νὰ τὴ σώση. Μὰ χρειάζονται χιλιάδες δολλάρια...

—Ἂς ἐλπίσωμε σὲ κανένα θαῦμα... ψιθύρισε ὁ μίστερ Κάρπεντερ.

Κι' ὕστερα ἔστειλε τὸν 103 στὸ νοσοκομεῖο τῆς φυλακῆς.

***

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ὁ διευθυντὴς τοῦ Σίγκ-Σίγκ, διαβάζοντας τὶς ἐφημερίδες, παραξενεύθηκε ἀπὸ αὐτὴ τὴν εἴδησι:

«Μιὰ ἀπόπειρα ἐκτροχιάσεως τοῦ τραίνου, μὲ τὸ ὁποῖον ἐταξείδευε ὁ κυβερνήτης Γκόρβιν μετὰ τῆς θυγατρός του».

Νὰ δὲ πῶς περιέγραφαν τὴν ἀπόπειρα αὐτὴ ἡ ἐφημερίδες: Τὸ ἐξπρὲς τοῦ μεσονυχτίου κινδύνευψε νὰ ἐκτροχιασθῆ ἀπὸ τοὺς «γκάγκστερς». Ὁ κυβερνήτης Γκόρβιν καὶ ἡ κόρη του ταξείδευαν μ' ἕνα εἰδικὸ βαγόνι, ποὺ βρισκόταν στὸ τέλος τῆς ἁμαξοστοιχίας, ὅταν ἄξαφνα τὸ ἐξπρὲς σταμάτησε, γιατὶ ἀντήχησε ὁ κώδων τοῦ κινδύνου. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ τραίνου δὲν μποροῦσαν ν' ἀνακαλύψουν ποιὸς εἶχε χτυπήσει. Ὅταν ὅμως τὸ ἐξπρὲς ξεκίνησε πάλι, τὸ βαγόνι τοῦ κυβερνήτου Γκόρβιν ἔλειπε ἀπὸ τὸ συρμό... Κάποιος τὸ εἶχε ἀποκόψει ἀπὸ τ' ἄλλα βαγόνια. Ὕστερ' ἀπὸ λίγο, ὅταν τὸ ἐξπρὲς εἶχε πειὰ ἀπομακρυνθῆ ἀρκετά, ἕνας ἄγνωστος, πληγωμένος στὸ κεφάλι καὶ μὲ τὰ ροῦχα κουρελιασμένα, ἀνέβηκε στὸ βαγόνι τοῦ κυβερνήτου Γκόρβιν καὶ μὲ λίγα βιαστικὰ λόγια τοῦ ἐξήγησε ὅτι εἶχε σωθῆ ἀπὸ ἕνα μεγάλο κίνδυνο, γιατὶ οἱ ἐχθροί του ἤθελαν νὰ τὸν σκοτώσουν μὲ κάθε τρόπο γιὰ ἐκδίκησι. Ἂν δὲν κατάφερναν νὰ τὸν δολοφονήσουν, θὰ ἐκτροχίαζαν τὸ ἐξπρές... Ἡ ἀπόπειρα θὰ γινόταν τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ συρμὸς θὰ ἔμπαινε στὸ μεγάλο τοῦννελ. Οἱ δράσται θὰ ἔκοβαν τὰ σύρματα τοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ θὰ τὸν δολοφονοῦσαν μέσα στὸ σκοτάδι. Ὁ μυστηριώδης ἄγνωστος ἐξήγησε ἀκόμη, ὅτι εἶχε ἀκούσει μιὰ συνομιλία τῶν «γκάγκστερς», μιὰ συνομιλία μὲ συνθηματικὲς λέξεις, ποὺ μονάχα ἐκεῖνος ἤξερε τὴ σημασία τους κι' ὅτι θέλησε ἀμέσως νὰ ματαιώση τὰ σχέδιά τους καὶ νὰ σώση τὸν κυβερνήτη καὶ τὴν κόρη του. Ἔπειτα, χωρὶς νὰ προσθέση τίποτ' ἄλλο, πήδηξε ἀπὸ τὸ βαγόνι καὶ χάθηκε μέσα στὴ νύχτα...

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Μπέργκαμ εἰδοποιήθηκε ὕστερ' ἀπὸ λίγο γιὰ τὴν παράξενη περιπέτεια τοῦ ἐξπρὲς καὶ κατώρθωσε νὰ πιάση τοὺς «γκάγκστερς», πρὶν προφτάσουν νὰ ἐξαφανισθοῦν. Πουθενὰ ὅμως δὲν κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψη τὰ ἴχνη τοῦ ἀγνώστου ποὺ ἔσωσε τὸν κυβερνήτη Γκόρβιν καὶ τὴν κόρη του...

Ὁ μίστερ Κάρπεντερ πέταξε τὴν ἐφημερίδα πάνω στὸ γραφεῖο του κι' ἄρχισε νὰ τρίβη τὰ χέρια του, μ' ἕνα θριαμβευτικὸ χαμόγελο στὰ χείλη. Ἔπειτα φώναξε τὸν 103 καὶ τοῦ ἔδειξε τὴν ἐφημερίδα.

—Γιατί μοῦ τὸ ἔκρυψες, Τζάκ; τὸν ρώτησε.

—Γιατὶ δὲν εἶνε τίποτα σπουδαῖο... ψιθύρισε κοκκινίζοντας ὁ Σάρτον.

—Μὰ πῶς τὰ κατάφερες; ἔκανε μὲ θαυμασμὸ ὁ μίστερ Κάρπεντερ.

—Ὤ, πολὺ εὔκολα, τοῦ ἐξήγησε ὁ 103. Χτύπησα τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου κι' ἔπειτα, ὅταν τὸ ἐξπρὲς ἔκοψε τὴν ταχύτητά του, ἔλυσα τὸ βαγόνι τοῦ κυβερνήτου, πήδηξα κι' ἐγὼ κάτω κι' ἄφησα τοὺς «γκάγκστερς» νὰ ταξειδεύουν μὲ τὸν ὑπόλοιπο συρμό... Τ' ἄλλα τὰ ξέρετε...

—Καὶ γιατὶ τὸ ἔκανες αὐτό, Τζάκ;

—Γιὰ τὴ μητέρα μου... ψιθύρισε ὁ 103.

Ὁ μίστερ Κάρπεντερ, μὲ δάκρυα στὰ μάτια, τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι.

Κι' ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες, ὁ Τζὰκ Σάρτον, πῆρε χάρι καὶ βγῆκε ἐλεύθερος ἀπὸ τὶς φυλακὲς τοῦ Σίγκ-Σίγκ. Δὲν φαντάζεται ὡστόσο κανεὶς τὴν ἔκπληξί του, ὅταν γυρίζοντας στὸ σπίτι του, βρῆκε τὴ μητέρα του σὲ καλύτερη κατάστασι. Ἕνας μεγάλος χειροῦργος τὴν εἶχε σώσει. Ὁ μίστερ Κάρπεντερ εἶχε φροντίσει γι' αὐτήν...

ΤΖΩΝ ΜΕΛΛΙΝ

—Τί σᾶς συνέβη; τὸν ρώτησε ὁ διευθυντής, πιάνοντάς τον ἀπ' τὰ χέρια.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

Ὁ πιὸ ἀγαπημένος θησαυρὸς τοῦ ἐξορίστου τοῦ Ντόρν, εἶνε ἕνα χρυσὸ τηλεβόλο, κατασκευασμένο ὁλόκληρο ἀπὸ ἀτόφιο χρυσάφι. Τὸ τηλεβόλο αὐτὸ ζυγίζει ὅσο ζυγίζουν δέκα χιλιάδες Ἐγγλέζικες λίρες καὶ τὸ χάρισε στὸν Κάϊζερ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις στὰ 1904. Προηγουμένως τὸ περίφημο αὐτὸ τηλεβόλο ἀνῆκε στὸ Μουσεῖο τοῦ Ἀμβούργου, ὅπου ἐφυλάσσετο ἐπὶ δυὸ αἰῶνες.